

Tento list vydává CML - Centrální Mozek Lidstva

úterý 28. října 2008/ 3. číslo, 6. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Neškvor přijel i s Eastwoodem

Již podruhé se na kláštereckých divadelních žních představil soubor Homotronní neškvor. Před dvěma lety jsme mohli dvojici Jecelín - Hampel vidět ve hře Nežerte Clinta Eastwoda. Od té doby se pár věcí změnilo - Eastwood zůstal stálým členem souboru a humor pořádně zčernal, ačkoli už "eastwoodovka" si rozhodně nebrala servítky.

Poměrně nevinně začínající návštěva kamarádových narozenin se pomalu mění v černou měru konzervativního diváka, který je postupně vtažen do víru absurdních situací, jež vrcholí možná až příliš dlouhou scénou v bordelu a nešťastným zabítim potápěče a jeho následnou konzumací.

Největší ránou byla pro slabší povahy závěrečná nabídka herců podílet se společně s nimi na kanibalských hodech.

At' si kdo chce, říká co chce

Miloslava Koubová

Líbilo se mi to, protože oni jsou takoví hraví a to z nich číší.

Kateřina Mokříšová

Bylo to veselé, na mě až moc drsné.

Petra Šavlová

Já jsem se smála od začátku do konce. Je fakt, že je to typ humoru Genzer - Suchánek, jednoduchý, rychle pochopitelný, a proto se to lidem tak líbí. Mně tento typ humoru nevádí tak se mi to líbilo. Ale není to žádné těžké divadlo.

Václav Polda

Dobré gagy, dobré chvílky, nicméně hrozně nevyvážené. Jak herecky tak invenčně. Prostě

bylo to na strašně horské dráze. Ve chvílích, kdy vzpomínali – tak dejme tomu.

Místy moc ukecané a nejenom slovy, ale i obrazem a místy až moc polopatické, takové trochu novákovské...

Štěpán Malast

Toto představení se mi moc líbilo. Nejvíce se mi líbilo, že ve dvou lidech dokázali pobavit a že příběh byl kontinuální a s pointou.

Což se třeba nedá říct o včerejším představení, které se mi taky moc líbilo, ale kde bylo jedno, kde by se začalo a dneska to mělo svojí návaznost. Akorát mě trochu zklamal ten samotný konec – když už tedy o té pointě mluvím, kdy mi přišlo, že to bylo

trochu zahozené, kdy ten vtip s tím vězením mohl být větší. Ředitel věznice a paní Karlová, zkratka ty souvislosti jsem úplně přesně nějak nepochopil.

Ale jinak všechno bylo vtipné, všechno bylo fajn, přirozené herecké výkony, ideální, super.

Tomáš Barták

Jsem pln dojmů. Rozporuplných. Spousta nápadů a hlavně se mi na tomto představení líbí, že ti herci si to užívali, že nehráli, že si to užívali.

A ty sis to užíval?

V některých chvílích ano. Velmi.

Jiří Tříška

Viděl jsem jen druhou půlku a dobrý.

Po deseti letech začneme znova

rozhovor se spoluautorem *Narozenin mého kamaráda Pavlem Jecelínem*

Jak vznikl Homotronní neškvor?

To byli tři lidé v jednom souboru, který se jmenoval ND Jsem a tam. Soubor měl třeba deset lidí, zkoušky byly vláčnější, zkoušelo se po týdnech a tak se tam objevila trojice lidí, včetně mě, která chtěla zkoušet intenzivněji, více.

A tak jsme začali hrát v klubu, aniž jsme měli nějaký název, protože to nebylo prvoplánové, aby vznikl nějaký nový soubor. Prostě se jen hrálo mimo tu hlavní scénu.

Když už ale začaly hodně převládat reprízy toho, co vzniklo jakoby náhodou a už to tak zůstalo, tak se k tomu vymyslel název. Proto to bylo homotronní, protože to vycházelo ze tří lidí. Neškvor byl čistě jen přebrept, který vznikl z netvora a ze škvora. Homotronní neškvor nám tehdy zněl hezky.

Jak moc se držíte textu a jak moc improvizujete?

Z devadesáti procent hrajeme pevný

text a zbytek je vata, tedy asi improvizace na jevišti. My víme, kam směřujeme.

Dříve jsem byl tak shovívavý, že jsem jim říkal, že pro mě je důležité, aby zazněly ty informace, které máte říct. To, jak to řeknete, je vaše věc. Ale nestalo se tak a normálně se držíme textu. Což nás pak hrozně těší, když po čtyřicáté repríze Eastwooda lidi řekli, že je to výborná improvizace a my jim řekneme, že ne, že jedeme podle textu.

Jak se hraje na velkém jevišti, když je evidentní, že tohle představení by mělo být divákům co nejlíže?

Je to rozdílné, protože my jsme klubové divadlo. My s tím ale nic neuděláme, jsme zvyklí na velké jeviště, a tak se snažíme vylézat co nejvíc na forbinu. Diváci musí vědět, že s nimi chceme být v kontaktu.

Zmínil jste, že vás čeká desetileté výročí a že chystáte nějaká změny. Jaké?

Hlavní změna je, že přestaneme být do jisté míry autorským divadlem. V současnosti máme nějaké scénáře, které nás zaujaly a které bychom chtěli nazkoušet. To samozřejmě vyžaduje, že zkoušky budou probíhat jinak.

Pokud chceme hrát v sestavě v jaké hrajeme, tak to bude vyžadovat třetí oči, takže budeme muset začít spolupracovat s lidmi, kteří se věnují režii a dramaturgii. Myslím, že jsme natolik vyspělé divadlo, že to nebudeme podceňovat a budeme oslovovat lidi a já se nebojím to říct, na profi scéně. A začnu mým bratrem Zdeňkem Jecelínem, který je šéfem Malého divadla v Českých Budějovicích.

Jakým je Clint Eastwood členem divadla?

Patří k souboru. Navíc mu táhne na šedesátou reprízu, což považuji v branži amatérského divadla za excelentní.

HOVOŘÍ
CML
Centrální
Mozek
Lidstva

Jako mozek pochopitelně vím, kde je moje Achillova pata.

Včera jsem se na WC střetl s jedním starším mužem po operaci žaludku. Mám nové, fantastické náměty do bublin.

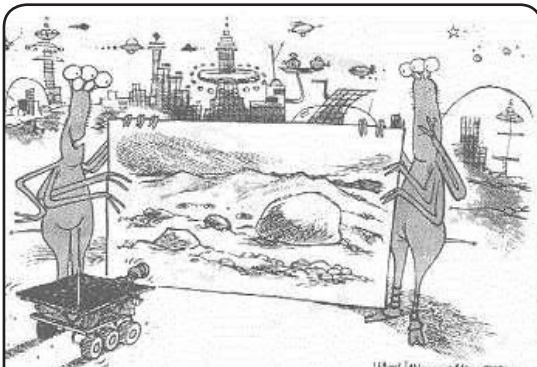
Pan Milota by se měl poslat do opravy. Pravděpodobně špatný kontakt na paměťové diodě... Nebo je to opravdu jenom člověk?

Vážený pane z baru v modrém svetru. To, že mi občas blikne, je zapříčiněno narušením obvodu mezi zdrojem a mnou, né mým IQ. A šedé kůře mozkové se neříká pivo.

Nevim, zda pozdrav letošních žní, poklepání na čelo, je nejšťastnější. Mám pocit, že spousta lidí mi tím chce říci něco víc.

Váš CML (Ladja Dlouhý)

C
M
L
vás
baví

Drž to pevně, Larry.

Zrnka ze zákulisí

Moderátorka doprovodného programu se včera na jevišti pořád tak smála, protože si sama ke kouzelné kytce taky čuchla. A divákům to zapomněla říct proto, že když jí odpadla polovina mozku, tak její hlava už byla úplně dutá.

Myslíme si, že pochvalu zaslouží Michal Rambousek, který již od začátku kavárenské soutěže o profesora Ikebaru marně touží po výhře. Včera uhodl správnou soutěžní otázku takřka současně s panem Bilíkem a přesto, že se mohl hádat o to, kdo byl rychlejší, gentlemansky přenechal výhru právě našemu věrnému divákovi.

ŽŇOVINY vám přináší

Žňoviny připravili: Zdeňka a Míra Nyklíčkoví

foto: Štěpán Malast

příští číslo vyjde již zítra

Zít
ra
uvidíte
A tak tě prosím,
kníže
Divadýlko
Na dlani